

„NE BÁNTSD A
MAGYART“

Zrinyi

MURAKÖZ

„Adassék tisztelet
a katoná
eszménynek“

Zrinyi-fohász

Előfizetési ár: fél évre 6.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1944. január 7.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

MAGYAR ÚT

Írta: Pecsornik Ottó

Elmult megint egy év, a nagy világégés ötödik évét tapossuk. Előttünk az 1944., tele leszült várakozásokkal, az események kibontakozásának súlyával, de szívünk mélyén tele jogos reményekkel is, hogy a nagy világválság meg fogja érlelni azokat a gyümölcsöket, melyeket a nemzet áldozatkészségével, vezetőink munkájukkal és állhatosságukkal, méltán ki is érdemeltek.

Vonjunk a gondos gazda alaposágával mérleget az elmúlt évekről. Sorakoztassuk fel a történeteket, eseményeket, eredményeket, katasztrófákat mindezek okozatait és így nyert összképből ki fog alakulni az az alap, amire a jövőben is biztosan tovább építhetjük nemzetünk erős várát.

Ahogy közelebb jön hozzánk a valóság végleges kibontakozásának időpontja, annál nagyobb jelentőséghez jut a külpolitika. Figyelemmel kísérve a világeseményeket látjuk azt a lázas diplomáciai tevékenységet, mely sokszor még jelentős határcími eseményeket is háttérbe szorít. E politikai hullámzások a nem beavatott szemlélőkben sokszor a legkülönbözőbb felfogásokat váltják ki, akik a napi események befolyása alatt alakított nézeteiket anélkül, hogy külpolitikai irányuk determinálásánál tekintetbe vennék ennek évszázados irányát, de különösen az elmúlt negyedszázad egyedüli lehetséges útját.

Mi is tulajdonképpen minden külpolitika célja? Követni azt a legjobb utat, mely a nemzet boldogulásához vezet. Ezt az utat azonban a nemzetek nem választhatják meg teljesen szabadon, különböző körülmények határozzák meg és szorítják határozott mederbe. All ez elsősorban az ország geopolitikai elhelyezkedésére, népi összetételére, más nemzetekkel való azonos, avagy ellentétes törekvéseire. Ezek a tényezők kialakítanak azután az évszázadok folyamán egy külpolitikai irányt, amely mint egy vörös fonál követi a nemzet életét. Lehet, hogy időnkint, a napi események folytán, elhalványul ez az irány, de letérés a kipróbált követelt utról csak katasztrófához vezet.

Vizsgálva a mi évszázados külpolitikánkat, mindig két alapállásra bukkanunk: csonkítottan országhatáron belül a teljes nemzeti önállóságra való törekvés és együttállásra a Nyugattal, védekezés a Kelettel szemben. Hogy mennyire tudatában volt a magyarság, hogy nemzeti léte csak a Nyugattal való együttélésben van biztosítva, mutatják legvéresebb harcai a Kelettel. És valóban keletről kaptuk a legelső csapásokat, amelyeknek következménye, hogy ma itt nem egy sokkal magasabb és hatalmasabb nemzet áll. Tudtuk, ha a Keletnek sikerül előzőlni bennünket, úgy megsemmisülés lesz a nemzet sorsa. De emellett évszázados harcainkban mindig megcsontításunk ellen és nemzeti önállóságunk megtartásáért is fogtunk fegyvert. Bocskay, Bethlen, Zrinyi, Rakóczi, Kossuth, mindmind egy hősi époza ennek a küzdelemnek.

E két cél határozza meg mint a multban, úgy most is, külpolitikánkat.

A fentemlített tények tudatában állunk meg egy pillanatra nemzeti történetünk utolsó negyedszázados szakaszánál. 1918-19. Az ország megcsontitva, guszakötve, minden fontosabb létfenntartási lehetőségektől megfosztva. Körülöttünk az ellenünk irányuló kisanatante koszorúja. Ebben a sivatrásban nem maradt meg más legyverünk, mint a külpolitika, amely nemzetünk minden tagjában élő olthatatlan vágyból merítette erejét: visszazsuzerezni a bennünket megillető helyet a Dunamedencében. Ebben a helyzetünkben

vezetőink óvatosan haladtak a diplomácia kényes területén. Első utjukban főleg a távolabbi nyugathoz fordultak megértésért. Feltárták ezeréves jogainkat, igazunkat, a népszövetséghez nyújtottak be panaszokat, rámutatva az elszakított részek milliónyi magyarjának méltatlan helyzetére, igyekeztek barátságot találni angol és francia parlamenti körökkel és mindezt azért, hogy a bennünket lojtotagó gyűrűt átöröshessük és elérjük teljes nemzeti önállóságunk mellett jogos területei követeléseink elismerését; a békes revíziót. Másfelélvizetett alatt azonban be kellett látnunk, hogy a párisi környéki békediktátorok nem hajlandók az általuk felállított európai rendszert megváltoztatni és rajtöttünk arra is, hogy az elkövetkezőekben elsősorban csak saját erőnkre támaszkodhatunk.

Ezek a meglátások vezették Gömbös Gyulát, aki számotvetve elsősorban történelmi beállítottságunkkal a Kelet és Nyugat között, a tengelyszövetség létrehozatalán fáradozva, annak oldalára állott. Ez ez volt a legtermészetesebb út, hiszen Olaszország volt az első állam, amely összeomlásunk után jóindulattal közeledett felénk, ösztönözte barátságát és támogatását állandóan tapasztaltuk. A Harmadik Birodalommal a párisi környéki békek sorsközösséget teremtettek, célunk egy volt, újra felemelkedni.

Az új Európa körvonalai kezdtek kibontakozni, ahol az egyik oldalon a jogfosztottak, a másikon pedig a maguk által alkotott igazságtalanságot féltve őrzők kerültek egymással szembe. És valóban a „béke“ meghozta a maga gyümölcsét. Ránk tört a második népek csatája minden kiméletlenségével és borzalomával. De a történelmi igazságnak tesztünk eleget, mikor leszögezzük, hogy ennek felidézésében nem volt részünk, a felelősség azt a hatalmi rendszert terheli, amely nem számolt történelmi adottságokkal, a népek egymásrautaltságával, elzárva az utat a békes fejlődés elől, csupán gyűlöletre építette politikáját. Pedig lett volna idő és mód a kiengesztelődésre, a békes rendezésre, a felzárkolt lelkek megnyugtására.

Most pedig itt állunk a világégés kellős közepén. Mint ahogyan azt nem idéztük elő, ugyanugy nem volt erőnk annak megakadályozására sem. Az első puszkalövéssei megdőltek azok a lehetőségek, melyekkel céljainkat békésen elérni reméltük. A diplomácia legerősebb és legutolsó eszközehez kellett nyulnunk, a fegyverekhez. Nem hódító szándék vezetett minket, nem akarunk semmit a másébol, mint ahogyan nem akartunk évszázadokon keresztül sem, csak azt amire jussunk van, amiért ezer évig dolgoztunk, véreztünk és türtünk sorcsapásokkal. Nem oktan hősködés, provokáció vagy fűtött minket, hanem az a szilárd elhatározás, hogy határainkat, országunkat, szabadságunkat meg fogjuk védeni. Miniszterelnökünk szavait idézem és ezek az ország közéletét tükrözik: „Kijelentem, hogy semminemű tamadó gondolatnal nem foglalkozunk, de határainkat és ezt vegye tudomásul mindenki, meg fogjuk védeni, ettől nem tágtunk.“ És intésül teszi hozzá: „... gyáva, hitvány hazaáruló aki határainkat, országunkat, szabadságunkat nem védi és akárcsak mérlegeli is ebben az esetben az erőviszonyokat, lehetőségeket. Senki se gondolja, hogy ezt a feladatot bárki is helyettünk elvégzi, ez a mi kötelességünk és nem is lehet a másé.“ Ez évezredes magyar sorscsendül ki miniszterelnökünk szavaiból amikor a nemzetünket, kulturánkat és mindent ami szép és értékes nekünk, megsemmisíteni akaró Kelet felé szól: „Nyílt kiállás a bolsevizmussal szemben. Egész kül-és-belpolitikámat a bolsevizmus elleni védekezés határozza meg.“

Ez az ádáz, létünkért való küzdelem a tengelyhatalmak mellé állított minket, mert ezt a

nemzet változatlan célkitűzései és a magyar becsület határozta meg. És van-e valaki, aki ezt nem helyeselné? Vagy van-e valaki akiben az 1919-es események és Kassa és a többi védtelen városok bombázása kétséget támaszthat a Szovjet szándékai felől? Nem tételezlek fel anynyi naivitást sem, mellyel meg lehetne magyarázni azt, hogy a Benes féle orosz-cseh szövetség, Tito balkáni erőfeszítései mind-mind a magyarság javát szolgálják és hivata vannak a Szentkorona fényt visszaadni. Akkor sem tudjuk ezt megérteni, ha a propaganda még oly csabító színekkel varázsolja el élénk. A moszkvai, kairói, leheráni értekezletek fellebbentik a fátyolt a kis nemzetek várható sorsairól, mert az ok fel fogása szerint ezek e romjain épülne fel a vörös csillag baráti ragyogása alatt az új Közép-és Kelet Európa.

Vállalunk kellett és vállaltuk is azt, amire még Trianon kötelezett el minket, erről az utunkról nem tértenek el minket sem ígértek, de fenyegetések sem. Tudjuk, igazunkért harcolunk, igazságos ügyet szolgálunk és egyben évszázados tradicionális hivatásunknak tesztünk eleget, mert védjük a Nyugatot a Kelet ellen.

Harcolunk kell, hogy teljesíthessük néppünkkel szemben azt a feladatunkat, hogy érvényre juttathassuk érdekeinket és a háború megpróbáltatásai után visszavezethessük az igazságos és építő magyar békéhez. Mert igenis, a békes revízió lehetőségeinek megoldása után, a fegyverrel kivívandó békéért szállottunk síkra, de megvételssel utasítunk el minden olyan ígéreztet, mely ugyan meghozná talán a békét, de becsületünk veszne oda. Mi igazi békét akarunk ott, ahol egyenrangú félként erőnkre támaszkodva, szólhatunk be sorsunk alakításába. Legyen példa előttünk az a páratlan tragédia, melyen az olasz nép megy keresztül, intő példa, hogy egy nemzet elveszithet mindent, ha elveszti hitét és bizodalmat jövőjében és hivatásában.

Mi jó uton haladunk és haladunk. Lehet vitakozni külpolitikai lépések helyességéről, de négszeri országgyarapodás, majdnem véremlükli megnagyobbdása olyan tény, amely ebben a vitában perdöntő erővel bír. És ezt a tényt jól jegyezzük meg magunknak!

Ujévi gondolatok

Kezdődött Kairóban és végződött Teheránban. Hónapokig tartó beharangozás után megtartották a „konferenciát.“ Utána hírelt adták a világnak, na most megbeszélte, most el fogjuk nyelni Európát. Ezzel megint teleharangozták a világot. Sajnos, Európa nem ijedt meg. Kezdődött az újabb hírvérés. Kinevezték az inváziós sereg főparancsnokát. Itt a mumus, ez biztosan hatni fog. De ni, ez az ádáz Európa csak nem akar megijedni. Kezdünk egy újabbat! Rádió, újságon keresztül és a propaganda minden eszközevel telekürtölik a világot, itt a második front. No szegény Európa ne neked, most biztosan ludbörös lesz a hátad. És lám, Európa csak nem adja be a derekát! Nosza neki, csináljunk egy óriási inváziós hadgyakorlatot igazi katonákkal és igazi patronokkal, csináljuk éjjel, nem baj, ha egy pár ángliusz, vagy amerikai fiu bele is fullad a tengerbe,

csak Európát rázza a hideg. De hát, kutyta meg a macska, ez a rossz gyerek Európa csak nem akar sirva fakadni és bocsánatot kérni a papától.

Uraim! Önök nemcsak naivak, hanem nevésegesek is. Azt hiszik, hogy az az Európa, amely évek óta türi a bombazáporokat, amely örökké élő hő-söket adott nőkben és gyermekekben is, az az Európa, amely fogcsikorgatva és ököibe szorított kézzel nézi, hogy ölik halomra anyáit, gyermekeit, papjait, pusztítják kórházait, templomait, műkincseit, az az Európa, amely ezer kilométernél messzebbre vetette vissza a pusztító vörös rémet és acélfalként tartja ma is a frontot, meg fog ijdeni az Önök fenyegetésétől? A négyéves háboru párdüca talán gyáva nyulakat szül?

Tévednek Uraim, nagyon tévednek! Mi nagyon jól tudjuk, hogy az Önök hírverése csak naiv porhintés a világ szemébe. Amit Kairóban és a többi he-

lyeken összekonferenciáztak, azt a vilá-gért el nem árulják, valamint azt sem, hogy mikor és hol lesz az inváziós ki-sérlet, ezt minden gyerek tudja.

Mi tudjuk, hogy Önök meg fogják próbálni Európa szárazföldjére kiszállani, de az utlevél vizumáért a védőkhöz kell majd fordulni. Ezek pedig igen csökönnyösek, nem akarják majd megadni a belépési engedélyt. Jericho falait valamikor ledön-tötték a trombiták, de nálunk aligha fog ez sikerülni, az európai falak nem vá-lyogból vannak, de a védők sem!

Jobb volna tovább forgatni a bibliát s megnézni, hogy a piciny Dávid mit csinált a hatalmas Goliáttal! Az atlanti falon pedig sok ilyen Dávid és sok pa-rittya van. Eljönni eljöhettek, de hogy vissza is mennek-e, ez nagy kérdés. Próbálják meg!

Ezekkel a gondolatokkal foglalko-zunk az 1944 év kezdetén.

Sp.

Muravid: Hábián Márton, titkár.
Drávaszentistván: Papp Elek elnök,
Szencsár József társelnök.
Muralövő: Pintarics Antal társelnök.
Drávacsány: Logozsár Tamás társ-
elnök, Oreski József titkár.
Drávamogyoród: Puklavecz Jakab
pártvezető.
Szentrökös: Hozmecz József elnök,
Ovcsár József társelnök, Veszeli Ferenc
titkár.
Jánosfalva: Klobucsarics István társ-
elnök.

HIREINK

— **Magas kitüntetésben részesült Muraköz katonai parancsnoka.** A Kormányzó Ur vitéz Oszlányi Kornél vezérőrnagy, Muraköz katonai parancsnokának a háboru idejében szer-zett kimagasló érdemeinek elismerésül a Mária Terézia-rend jelvényét adományozta. Muraköz lakossága a legnagyobb örömmel értesült erről a kitüntetésről, annál inkább, mivel éppen a mi földünk katonai parancsnoka nyerhette el első-nek az új világháboru legmagasabb kitüntetését. Zalavármegye alispánja, a vármegye közönsé-ge és tisztikara nevében büszke örömmel fejezte ki táviratilag a kitüntetés alkalmából szerencse-kívánatait. A katonai erények legnagyobb meg-becsülését jelentő kitüntetés azt a férfit érte, aki-nek hőseiségét és vitézségét csak a zalai hon-vedek iránt tanúsított szeretete és megbecsülése multa felül. A Zrinyiek földjét, a történelmi ma-gyar határokat védő tábornok neve bele fog kerülni azoknak galériájába, akikről a magyar honvédség története példaadóan fog megem-lékezni.

— **Visontay Ilona tanítónőt áthelyezték Orosházára.** Muraköz visszatérése után az elsők között volt, akik megkezdtek a muraközi fiatal-ság magyar szellemű nevelését. Itteni működé-sének legszebb jutalma, hogy a diákok, akiknek három éven át osztályfőnöke volt, sirva kísérték az állomásra. Új állomása helyén sok szerencsét kívánunk Visontay Ilonának, ne feledkezzék meg Muraközről, mi sem felejtjük el őt.

— **Tüskeszertgyörgy vasuti megálló-hely.** A Máv a budapest—csáktornyai vonalon Murakirály—Perlak és Kisszabadka állomások között a 47. számú őrháznál Tüskeszertgyörgy elnevezéssel új megállóhelyt létesített, ame-lyet január 1-én a 2237. számú vonat megér-kezésével nyitottak meg. Az új megállóhely Murakirály—Perlak állomástól 23, a kissza-badka állomástól pedig 6-2 kilométer távolság-ra van.

— **Közégi zsirgyűjtők figyelmébe!** Igen sokan felkerestek a közégi zsirgyűjtők közül azon kérséssel, hogy részükre zsirvételi jegye-ket küldjék. Ezuton hozom tudomására az érde-keltettek, hogy a zsirgyűjtéssel kapcsolatos ü-gyekkel nem foglalkozom, ezirányu ügyekben mindenkor az Állatforgalmi Központ zsirosztá-

Felülvizsgálták a csáktornyai közéletet

Zalavármegye alispánja megbízásából Dr Horváth József vármegyei aljegyző két napon keresztül megvizsgálta Csáktornya város közéletét. A vizsgálati jegyzőkönyv tanúsága szerint mindent a legnagyobb rendben találtak, egy-szes, összefogó, hozzáértő irányítás és az ezzel karöltve jelentkező lelkiismeretes munka és kivétel a közellátás veze-tőjét vitéz Rhédey Istvánné Kovács Er-zsebetet dicséri, aki nehéz és felelősség-terjes hivatását két kiegészítő munkaerővel és egy díjakkal végzi.

Csáktornya városa 7000 lelket szám-lal, tulnyomó része nem önellátó, közte sok az ipari és szellemi munkás, intéz-mények, hadiüzemek, mind ez rengeteg munkát ad, s a nemzetes asszonynak, a csekély létszámmal és nagyon szerény helyiségekkel bizony sok küzdelmet ad a közellátás pontos és helyes vezetése.

A felekkel való bánásmódnál min-dig szem előtt lebeg a község visszatért mivolta, amit nagyban növel, hogy a közégi előjáróság a készleteket szer-veit utján állandó ellenőrzés alatt tartja.

Lukovnyák Bernát †

Hosszas betegség után elhagyott bennünket közkedvelt Berci Bácsink, a szegények jötevője. Régi csáktornyai pa-tricius család fia. Sopronban végezte a kereskedelmi iskolát, utána majd fél szá-zadig a Csáktornyai, majd később egye-sülés folytán a Csáktornyai-Muraközi Takarékpénztárnál működött mint tiszt-viselő. Szolgálati ideje alatt előzékeny-ségével és fáradhatatlan szorgalmával

különösen a földmives lakosság körében nagy népszerűsége tett szert.

Az első világháborút mint tartalékos tüzér tiszt küzdötte végig s mint százados számos kitüntetéssel a mellén szerezte le.

Magánéletében évtizedeken át ki-zárólag a szegény diákok támogatásával foglalkozott. Sok száz szegény diák kö-szönte neki a karácsonyi csizmát, ruhát és sokan siratják korai halálát.

Berci Bácsinkat mindenki szerette, január 3-án az egész város óriási rész-veite mellett kísérték örök nyugalomra.

18-60 év közötti magyar állampolgár férfiak nem kaphatnak utlevelet

A Budapesti Közlöny közli a hon-védelmi miniszter rendeletét, amely ki-terjeszti az ország elhagyása és a külföldön tartózkodás tekintetében eddig meg-állapított korlátozást valamennyi hadkö-telesre, tehát mindenkire, akinek életko-ra 18 és 60 év között van.

Rendeletet adott ki a belügyminisz-ter is az utlevélkiállító hatóságoknak.

Rendeletében közli, hogy a 18-60 év között levő magyar állampolgár férfiak részére, tekintet nélkül arra, hogy kato-nai szolgálatot teljesítettek e, vagy sem, a hatóságok nem állhatnak ki és nem hosszabbíthatnak meg utlevelet.

A MÉP HIREI

Kállay Miklós m. kir. miniszterel-nök, a Magyar Életpárt vezére, a mura-közi helyi szervezetben a következő ki-nevezéseket eszközölte:

Vegyen értékálló buzakötvényt

Szebb a páva, mint a pulyka?

De a pulykért szebb árat ad a

HUNNIA.

Tel. 60. CSAKTORNYA Tel. 60.

lyához forduljanak, Budapest, Gubacsi utca 6 szám.

Kasza Sándor

állatkereskedő, állatexportőr

— **Tábori posta. Üzenet Oroszországból.**
A csáktornai polgári fiúiskola IV. osztályának kedves megemlékezései sorait nagy örömmel olvastuk. A kedves megemlékezést köszönjük tanár-nőtöknek és mindannyiútoknak.

A sorokból megéreztek felénk szálló féltő szereteteket s az növeli a mi kitartásunkat a további küzdelemben. Mi itt, ti otthon ha kemé-

nyen megálljuk helyünket, akkor bizhatunk abban, hogy ez a mi összefogó akaratumk meghozza előbb-utóbb a szebb és boldogabb magyar jövőt.

Ezt üzenik nektek a K. 772. táb. posta-számról a muraközi honvédek.

Tisztelt vendégeim, barátaim és ismerőseim számtalan postáját megkaptam, az abban küldött karácsonyi és újévi jókívánásokat ezuton köszönöm meg.

Maradok tisztelettel

Zsifkovics György

honvéd, Táb. p. K. 772.

Lichtenstein, a rajnamenti meseország

Egy semleges európai ország, mely egyetlen katona nélkül már 77 éve áll hadiállapotban — és mégis semleges

Még a boldog békeidőben volt, amikor akadálytalanul rohanhattak át egész Európán a nemzetközi luxusvonatok. Amint a parizs-bukaresti expressz Buchs svájci határállomást elhagyta, a habzó vízi Felső-Rajna vashidján rohogott át. Csak a szemfülebb utasok vetettek ügyet a folyó másik oldalán szomorkodó nyomorúságos állomásépületre, melynek neve alatt apróbb betűkkel ott szerénykedett a felírás: Lichtenstein nagyhercegség. És mire a külföldi utazó szomszédjától meg tudta érdeklődni, hogy tulajdonképpen milyen ország területét is járnak, a vonat már el is hagyta a miniatűrország keleti határát. Ilyen kicsiny ez a meseország.

Azóta Európában államalakulatok tünnek el és új országok keletkeztek, nagyhatalmak omlotnak porba és az egykor virágzó országok egész során rohogott végig a háború szekerére, a 153 négyzetkilométer nagyságú ország azonban sértetlenül fennmaradt, mint a mult idők magányos szigete a világot mozgató események árjában. Lichtenstein az utolsó maradványa Európa egykori feudális felépítésének és a német-császári birodalomnak, és

II. Ferenc József, a néhai Habsburg-monarchia hasonló nevű uralkodójának unokatestvére az utolsó uralkodó német nyelvű területen.

A Felső-Rajna vidékén Svájc és a német birodalom közé beékelődő nagyhercegség nemcsak az egész föld bélyeggyűjtőinek érdeklődését érdemli meg, már amennyiben tudniük saját bélyegüket ad ki, melyek ritkaságuknál fogva olyan becsben vannak, hogy

a kincstár a bélyegekből befolyó bevételekből az egész állami költségvetésnek majdnem a felét tudja fedezni.

Ez a másik három miniatűrállamtól Andorrától, San Marinótól és Monacótól, melyek között népességszámra a második helyet foglalja el, nem különböztetné meg lényegesen. Nem, Lichtensteinnek az adja meg az igazi eredetiségét, hogy a nem kevesebb, mint kétezer kisállam közül, melyek a szerencsétlen kimenetelű 30 éves háború után a német birodalmat alkoték, a rokokóidők ajándékaiként egyedül maradt az utókorra.

Éppen ezért valójában nem is lenne helyénvaló a nagyhercegség megalakulása iránt érdeklődni, hanem inkább azt a kérdést kell felvetni, hogy ez a parányi ország miképpen tudta mind a mai napig független államként átélni az idők viharait.

A Lichtenstein hercegi nemzetsége, melynek ősi székhelye Bécs közelében fekszik, 1669-ben vétel útján jutott a német birodalom közvetlen szomszédságában fekvő Vaduz grófság birtokába. Ez esetben tehát

az ország kapta uralkodójáról a nevét, és nem fordítva.

A Lichtenstein hercegek akkoriban a bécsi udvarban vezető szerepet játszottak, mivel nemcsak, mint diplomáták, hanem mint hadvezérek is kitüntették magukat. Az a tény, hogy saját uralkodási területre hivatkozhattak, egyébként is lényegesen előnyösebbé tették helyzetüket a többi nemzeti családokkal szemben. Ezt a

kedvező állást továbbra is meg tudták tartani, mivel a nagyhercegségnek a birodalommal nincsen közös határa és így 1870-ben, eltekintve a Habsburgokkal ápolts szoros kapcsolatától, már csak földrajzi okokból is nehéz lett volna az egyesített birodalomhoz csatolni.

1866-ban Lichtenstein 83 főből álló „hadserégével” Ausztria oldalán vett részt a Poroszország elleni háborúban.

Ez a háború számára egyébként jogilag még maig sem fejeződött be, mert az ellenségeskedéseket lezáró prágai békekötéskor a tárgyaló felek véletlenül elfelejtették a békeokmányban a kis hercegséget is megemlíteni.

A független nagyhercegség békeszeretetére jellemző, hogy ennek ellenére egyetlen esetet sem jegyzett fel a történelem, hogy Lichtenstein egy véletlenül odavetődő porosz ellenséges külföldiként internált volna.

A nagyhercegség szoros osztrák kapcsolatai gazdasági és pénzügyi téren egészen az első világháborút követő időkig fennmaradtak. Ezek a szálak 1922-ben szakadtak meg, amikor Lichtenstein Svájjal lépett pénz és vámunióra. Azóta ez a viszony még szorosabbá vált, amennyiben Svájc vette át a nagyhercegség diplomáciai és konzuli képviseletét is.

A háború hitörése óta ezekhez a szálakhoz csatlakozott még a közös racionalizálási rendszer, sőt emellett még az ország túlnyomó katolikus népe egyháziójáig a churi püspökség illetékessége alá tartozik.

A svájciaknak ilyen módon, ha Lichtensteint meglátogatják, alig kell magukat idegeneknek érezniük, annál is inkább, mivel a nyelvben is alig van különbség.

A lichtensteinek a németül beszélő svájciakhoz hasonlóan az alemann törzshöz tartoznak.

Érdekes viszont, hogy Svájjal ellentétben Lichtenstein mindvégig megőrizte a német sorsközösség tudatát, aminek többek között a liechtensteini néphimnusz is világosan kifejezést ad.

Lichtenstein nagyhercegei évtizedeken át alig törődtek valamit is 11.000 alatlalójukkal. Még csak nem is magában az országban székelték, de mégis bölcs uralkodóknak bizonyultak, mert nem alattvalóikból éltek, hanem épen ellenkezőleg, minden újevkor egész zsák aranydukátot utaltak át Vaduzba. Ilyenformán az adók alacsonyok maradtak és Lichtenstein népének ez elég volt ahhoz, hogy uralkodójával meg legyen elégedve.

Nem kell külön magyarázni, hogy ez a kis idillikus ország, mint mágnes vonzotta a nemzetközi szélhámosokat és a pénz tág lelkiismeretű üzletemberei. Különösen 1933 óta vált Vaduz a kétes nemzetközi elemek gyűjtőhelyévé. Egy másuttan alakultak a különböző holdíng társaságok és a székváros villanegyedében egy időben,

Első Muraközi Szövöde Rt.
CSÁKTORNYA
Széchenyi u. 50 • Telefon: 31.
Központi iroda: BUDAPEST

mint a gombák nőttek ki a fényesebbnél fényesebb paloták.

Azonban a vaduzi paloták, a kivánatos, vagy nem kivánatos nemzetközi „nagyságok” beözönlése ellenére Lichtenstein mégis csak az elvárosított meseország maradt: ebben az élethál-harcban vergődő Európában békés sziget elsőttetés, éjjeli fényező-tűzijáték, sőt — katonaság nélkül!

Egy ország egyetlen katona nélkül! — de mégis, a városház terén két dőlceng rendőr sétál valódi pisztollyal fellegyerkezve. Khakibarna egyruhájukban, kifogástalanul fehér kesztyűkkel, vakítóan csillogó lakkcsizijazatukkal, a kékpíros liechtensteini színekkel és hercegi koronával diszített tányérsapkájukkal külső fényre egyetlen világos rendőrei mögött sem maradnának el. Valószínűleg nem árulunk el katonai titkot Lichtenstein korára, ha nyilvánosságra hozzuk, hogy az ország rendes körülmények között nyolcat tart belőlük, egy őrmestert és hét közrendőt. A mult év tavaszán egyébként a nagyhercegi mennyegző napján Lichtenstein kénytelen volt totális mozgósítást elrendelni és hadserégét összesen 30 főnyi diszseréggé kiegészíteni. A rend és közbiztonság ezen órein kívül a katonai hagyományokat csak még négy régi Mária Terézia korabeli ágyú képviseli, melyek a nagyherceg vaduzi rezidenciáját őrzik. A liechtensteini fegyverkezéstől tehát alapjában véve egy szomszédos hatalomnak sem kell biztonságát félténi.

Érdekes megjegyezni egyébként, hogy a liechtensteini nép az uralkodó családhoz való ragaszkodása ellenére sem maradt szellemi vitalitásában a 18.-ik században. Bár hazája a béke meseszíntjéteként a világotól elfordult szemlélődő élet él, a régi alemanok szelleme mégsem aludt ki egészen benne és a nyolc rendőr országa 60 önkéntest küldött a szovjet elleni harcba.

SPORT

Felhívás

Felhívom a Csáktornyan tartózkodó katona és polgári labdarugó játékosokat, akik még a Cs. Z. T. E.-ben igazolva nincsenek, de a tavaszi időben egyesületünk színeiben játszani szeretnének, felvételük végett jelentkezzenek nálam f. hó 9-én, vasárnap d. e. 9—12-ig a Kossuth Lajos utca 16 szám alatt levő étkezdében.

Tekintettel arra, hogy e villámigazolási utolsó határidő január 15.-e, kérem a belépni szándékozókat, hogy sürgősen jelentkezzenek.

Egyben értesítem egyesületünk összes játékosait, hogy f. hó 9-én, vasárnap délelőtt 10-órára teljes számban jelenjenek meg a Fliszár vendéglőben megbeszélésre.

Tárgy: A téli tornatermi edzések megbeszélése, valamint jelentkezés a tavaszi szezonban való részvételre stb.

Nyomatékosan felhívom az első és második csapat játékosainak figyelmét, hogy a megjelenés kötelező.

A meg nem jelenő játékosok ellen fegyelmi eljárást indítok.

Domoki József
edző.

Vegyén értékálló buzakőtvényt

„ARANY BÁRÁNY”

Kötöttáru Üzem, CSAKTORNYA

Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.

Gyárt elsőrendű kötöttáru.

Tulajdonos: Kuráth Joachim

Közgazdaság

A buzakötvény gazdasági értéke

A pénzügyminiszter karácsonyi vezércikkében fontos figyelmeztetést intézett a gazdákhöz. Ez a figyelmeztetés talán nem új, hiszen az utóbbi időben a földművelésügyi miniszter és sok más felelős gazdasági vezető is felhívta a figyelmet arra, hogy fel kell készülnünk a háboru utáni viszonyokra s ezért ma, amikor a gazdának több pénze van, mint volt néhány esztendővel ezelőtt, valami módon meg kell őriznie ezt a fölös vásárlóerőnek nevezett tőkét, amelyre később még igen nagy szüksége lesz. Ha nem is új a figyelmeztetés, de időszerű marad és napról-napra égetőbbé válik, hiszen a háboru után teljesen új gazdasági helyzettel, új nehézségekkel állunk majd szemben.

Számolni lehet és kell mindenképp előtt azal, hogy a világháború ismét meg fog indulni, tehát a termények árat a kormányzat nem tudja majd olyan mértékben szabályozni és tartani, mint ma, amikor az országok közötti szállítás egy-két kivételtől eltekintve, ugyiszólván teljesen megszűnt és minden ország, így Magyarország is főleg a maga határain belül gazdálkodik. Számolni kell tehát azal, hogy létkérdés és megmaradás kérdése lesz a gazda szempontjából annak, hogy a háborus áru- és anyaghiány miatt elmaradt befektetések pótolja, felszerelést kiegészítse, szóval termelését kedvezőtlenebb viszonyok között is jövedelmezővé tegye. Ez azonban csak úgy lehetséges, ha elsősorban is most fizetjük vissza a mezőgazdaságot terhelő különféle adóságokat és ugyanakkor a ma meglévő — és a háborus áruhiány miatt sokszor fölöslegesen meglévő — megakarított tőkét biztonságos és értéktárolandó módon eltelesszük a várható befektetések idejére.

Éppen ezért minden előrelátó és haladó magyar gazda számára időszerű életkérdés az, hogy ez miképpen lehetséges. Mit vásároljon, mibe fektesse pénzét, hogy annak idején majd legyen majd elengedő tőkéje? Bizonyos, hogy ez a kérdés igen sok előrelátó és józan gazdának komoly gondokat okoz. Ha a ma felhajtott áron is megdrágított értékekben, ékszerben, vagy más holt vagyonban helyezi a pénzét, súlyos veszteségeket szenvedhet később, hiszen az áruhiány miatt valódi értéken felül fizeti meg azokat. Ha olyan befektetési eszközök, amely nem kamatozik, megint csak veszteség éri, hiszen kénytelen lemondani az elég tekintélyes kamat jövedelemről. Mindezekben felül pedig az sem valószínű, hogy a mai magas árak örökké megmaradjanak s akkor a sebtiben eszköztől befektetések megint csak kárt és bosszúságot okoznak. Mindent egybevetve tehát szüksége van a gazdának olyan befektetési lehetőségre, amely vásárlóerőjét megőrzi, mégpedig úgy, hogy az későbbi időben rendelkezésre álljon.

Ezért bocsátotta ki a kormány az ugynevezett buzakötvényeket. Ezek a kötvények bizonyos mennyiségű buzaértékre szólnak, a buza mai, 40 pengős ára mellett. Ez más szóval annyit jelent, hogy később, amikor majd a buza ára a világháború miatt megint csökkenni fog, a gazda buzakötvényeiért mázsánként nem kaphat kevesebbet, mint 40 pengőt, mert ez alá az állam kezessége folytán a kötvény értéke nem eshet le. Ezzel szemben a buzakötvény kamatozik, mégpedig évi 3 %-kal és mind a kamatot, mind a törlesztésre kisorsolt részvények ellenértékét napi buzaáron váltják be, tehát a buza esetleges drágulásából is részesedik a gazda.

Az új kötvények kiadása közvetlenül karácsony előtt kezdődött meg, az érdeklődés a-

zomban máris ritkán látott arányokat ért el, ami azt bizonyítja, hogy a buzakötvényben az előrelátó gazda megtalálhatja és meg is találta azt a befektetési lehetőséget, amely biztosítottakat jelent számára az elkövetkező idők gondjaival szemben. Kötvények jegyezhetők a Csáktornyai Muraközi Takarékpénztárnál január 31-ig.

Az 1944-re érvényes mezőgazdasági munkabérek

A hivatalos lapban megjelent a kormányrendelete az 1944 évben irányadó legkisebb és legnagyobb gazdasági munkabérekéről. A rendelet megállapítja a mezőgazdasági napzamosmunka, napzambérének legkisebb és legnagyobb mértékét 1944 januárjától június végéig és pedig külön az I. II. és III. osztályu munkásokra vonatkozóan.

A napzambérek a következők: januárban I. osztályu munkásnál legkisebb 3.20 pengő, legnagyobb 4.80 pengő, II. osztályu munkásnál 2.40—3.60 pengő, III. osztályu munkásnál 1.92—2.88 pengő. Februárban I. osztályu legkisebb 3.60, legnagyobb 5.40 pengő, II. osztályu 2.70—4.05 pengő, III. osztályu 2.16—3.24 pengő. Márciusban I. osztályu 4.20—6.30 pengő, II. osztályu 3.15—4.73 pengő, III. osztályu 2.52—3.78 pengő. Áprilisban I. osztályu 4.60—6.90 pengő, II. osztályu 3.45—5.18 pengő, III. osztályu 2.76—4.15 pengő. Májusban I. osztályu 5.20—7.80 pengő, II. osztályu 3.90—5.85 pengő, III. osztályu 3.12—4.68 pengő. Júniusba I. osztályu 5.40—8.10 pengő, II. osztályu 4.05—6.08 pengő, III. osztályu 3.25—4.86 pengő.

Ha nincs más megállapodás, az élelmezési járandóságot hónaponként, vagy hetenként előre, a készpénzjárandóságokat havonként utólag, a gabonajárandóságot pedig a szerződésben vállalt idénymunka befejezésekor, utólag kell kiszolgáltatni. A munkaadó családos idénymunkásnak a gabonajárandóságra előleget adhat. Ha nincs más megállapodás, az idénymunkásoknak (sommások, hónaposok) a szerződés teljesítése céljából a munkahelyre utazásával és a munkaszünet megszüntése után a lakóhelyre visszautazásával felmerülő költség a munkaadót terheli.

A beszolgáltatási köteleesség teljesítéséről

A gazdálkodó elszámolásakor az illetékes hatóság külön-külön megállapítja, hogy mennyit szolgáltatott be a kenyérgabonára, zsirra és a szabadválasztásu terményekre és termékekre. A kenyérgabona beszolgáltatásánál mutatkozó hiányt a zsír, vagy a szabadválasztásu termények és termékek beszolgáltatásánál mutatkozó többlettel, a zsirbeszolgáltatásánál mutatkozó hiányt a kenyérgabona, vagy a szabadválasztásu termények és termékek beszolgáltatásánál mutatkozó többlettel kiegyenlíteni nem lehet, csakis a közzélatási kormánybiztos engedélye alapján. Ha azonban a kenyérgabonánál, vagy a zsiradéknál, vagy mindkettőnél többlet mutatkozik, azt a nyilvántartó hatóságok beszámítják a szabadválasztásu termények és termékekre vonatkozó beszolgáltatási kötelezettség teljesítésébe.

Az a gazdálkodó, aki mind a három csoportba tartozó beszolgáltatási köteleességének teljes mértékben eleget tesz, a kötelezően előírt és beszolgáltatott termény, vagy termékeken felül beszolgáltatott mennyiség után minden 100 buzaegységre az elszámolás időpontjában mért-mázsánként érvényes hatósági buzaár egyharmadának megfelelő összegű beszolgáltatási jutalomban részesül. A jutalom kiifizetéséről későbbi időpontban intézkedik a közzélatásügyi miniszter.

Azt a gazdálkodót, aki akár a kimért gabonára, akár a zsirra, akár pedig a szabadválasztásu termények csoportjába tartozó beszolgáltatási köteleességének nem tett eleget, pénzbüntetéssel sújtják.

Irodalom - Könyvek

Karácsonyiék

Kassák Lajos regénye

Az író kiválasztott egy szegény asszonyt a névtelen százezrek közül és nyomoköveti éle-

tét fiatal leánykorától, magános öregasszony koráig. A regény hősnője és minden szereplője átlagember. Egyikük sem válik ki a tömegből, sem testi, sem lelki tulajdonságokkal. Nem egészen jót, nem egészen rosszak, nem egészen boldogok és nem egészen boldogtalanok, szóval olyanok, mint amilyenek a legtöbben vagyunk. Karácsonyiné nem képzei magát mintafeleségnek, mintanyának és így nem érzi magát mártírnak sem. Igyekszik kötelességét teljesíteni és elfogadja az életet olyannak, amilyen.

Kassákhöz fogható mestere alig van ma a művészien egyszerű stílusnak. Szigorúan tartózkodik a felesleges szavak sallangjától. Olyan egyszerű, mint a víz, mint a kenyér, mint a levegő s talán éppen azért, mert hozzáánk hasonló átlagemberekről ír, jobban lekötö az olvasó figyelmét, mint a legizgalmasabb fordulatokban bővelkedő regény. Az irni-olvasni nem tudó asszony problémáitól és még szerelemtől is mentes, szürke élete, szentimentalizmus nélküli önfeloldozása, szakadatlan munkája, mélyen emberi és ezért végtelenül rokonszenves.

Izléses szép kiadásban az Új Idők Irodalmi Intézet Rt. (Singer és Wolfner)-nél Budapest Andrássy ut. 16 jelent meg.

A bórmedália lovagjai

Szondy György könyve.

Szondy György, a kiváló író, pompás új regénnyel lepte meg az ifuságot. Új regényében minden megtalálunk, amiért lelkesednek, ami érdekli, foglalkoztatja őket. „A bórmedália lovagjai” gimnázisták, igazi husból, vérből való fiúk, nem mintagyerekek. Rajonganak egy Irmuska névű kis leányért és a középkori lovagok példáját követve akarják szívük hölgyét szolgálni. Mivel hódolhat a gimnáziumba járó ifju ur szíve hölgyének? Neki adja bogárgyűjteményét, legszebb ivergőjövát és elhatározza, hogy ha megno, feleségül veszi az időközben szintén felnövvő hölgyet, de addig is éjeli zenét ad neki, szájharmonikával. Sőt a második éve hegedülő ifjak művészetét is bemutatják illő cincogással az ideál ablaka alatt. De azt is elhatározzák, hogy kiváló emberek lesznek, hogy méltók lehessenek Irmuskához.

A gyerekek iskolába járnak, deután a sétatérén játszanak, születésnapj uszonnát esznek, élik a kedves, békebeli gyerekeletet. De mert lovagok is, akik bórmedáliát viselnek, amit ötvenharom fillérrért csináltattak, tehát lovagias cselekedetekkel is ki akarnak tűnni és segítik egymást, támogatják pajtásaikat, úgy hogy a a golyozó kis csibészarsaság hamarosan megérdemli a lovag nevet.

Kedves, vidám, fordultos regény Szondy György új ifusági könyve. Szórakoztat, de tanít is. Megmutatja az igazi barátság szépségét és ezzel nevel, anélkül, hogy nagyképű, vagy példakáló hangu volna.

A magyar ifusági irodalomnak új értéke Szondy György könyve, amit annak az olvasórétegnek írt, akiknek legnehezebb megfelelő könyvet találni: a magyar diákságnak.

Új Idők Irodalmi Intézet Rt. (Singer és Wolfner) Budapest Andrássy ut. 16, kiadásában jelent meg.

Hirdessen a „Muraköz”-ben

UJ MÉRLEGEK

MÉRLEGjavítások

FRANK mérlegüzem

NAGYKANIZSA

Eötvös tér 2/a.

Telefon: 509.

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1944 januar 7

Politički tjednik
Zide saki petek.

Pot Magyarszke

Pise: Pecsornik Ottó

Pak je minulo jeno leto, a peto ide, kaj celi svet gori. Pred nami je 1944. leto puno z napetim cekanjem, sz tezinom velikih pripečenya, ali v globini nasega srca z punim vufanem, kaj bo ta velka szvetszka kriza dozrela onoga szada, stero ga je narod zasluzsil sz szvojim aldovanjem i voditeli sz szvojim delom i sztalozszi.

Da z okom dobrega gospodara poglednemo kaj je bilo zadnjih let. Da poglednemo pripečenya, kaj je sztoga zislo, da poiscemo zroke tonu i z onoga kipa, stero ga szi bomo z szega toga sztvorili, bo sze videl on fundament, na stero bomo i za dale mogli zidati jakoga grada nasega naroda.

Sze kak nam blizje dohaja vreme, da sze bo ta kriza do kraja resplela, sztem bole vidimo vaznoszt zvnjuszke politike. Ako dobro pazimo na szvetszka pripečenya vidimo, da diplomacia (drzsavni zvnjuszki zasztupniki) tak ostro dela, da zbog toga visepot i vazna taborszka pripečenya dojdou v pozadino. Sto neje opocsen v ova politicka gibanja, bi szi mogel kaj-kaj misliti, sto szamo dnevna pripečenya gledi prez toga, da bi poznal nasu, vecs vise szto let sztaru zvnjuszku politiku, oszobito steru tiramo zadnjih 25 let, nebi mogel pravicsno preszoditi nasu politiku.

Za csem prav za prav nasu politika ide? Szlediti onoga najbolsega pota, steri vodi do szreće naroda. Szamo toga pota szi nemreju narodi ciszto szami zebtrati, jeszu szakioacske prilike, stere toga pota ravnanju. Prvi je, kak v stericim kraju szveta orszag lezsi, kaksi narodi vu nyem sztanujeju i v kakšim dobrim, ili hudim prilikam zsvivmo z drugimi narodi. Sze ove prilike napravju onda csrez vise szto let taksega pota zvnjuszke politike, steri se kak csrlena nit vlcse csrez celo zsvilenye naroda. Morti negda-negda, zbog dnevnih pripečenya te pot malo zabledi ali osztavititi toga, dobro szprobanoga pota, to bi znacsilo opaziti v neszreću.

Ako poglednemo nasu zvnjuszku politiku, vise szto let sztaru, navek vidimo dva sztupe, steri nasz drzsiju: jen je csuvati sztarinske granice, stere sze neszmeju okrnviti, a znutra pot-puno szamosztalno narodno zsvilenye, a drugi, szkupa sz zapadnimi narodi, braniti sze proti iszhodu. Velka nasa harcuvanja z izshodnimi narodi najbole nam dokazse, da je magyarszki narod navek znal, da zsviveti more szamo skup sz zapadnimi narodi. Najteskese hipe szmo navek z izshoda dobili i to je krivo, da nas narod neje csuda veksi i jaksi.

Navek szmo dobro znali, da ako nasz izshodne horde oblebeju, onda zbogom nase narodno zsvilenye i navek szmo zato zdigi oruzsje i branili sze csrez sztoline leta, kaj nasz nebi okrnvili i zeli nam szamosztalnost. Nasi velki voditeli Bocskai, Bethlen, Zrinyi, Rakóczi, Kossuth, szi szu bili velki junaki ovoga harcuvanja.

To je pot nase zvnjuszke politike od negda, a tak i denesz.

Ve, da sze to znamo, da malo poglednemo povezt nasega naroda zadnjih 25 let, 1918—19. Orszag nas je okrnjen, roke, noge zvezane. Sze szu nam zeli kaj je potrebno za zsvilenje. Koli nasz veneć nasih nepriatelov. Male Antante. V toj velkoj pusztosiji neje nam drugo osztalo, kak nasa zvnjuszka politika, stera je zsvivela v szakom kotrlju nasega naroda z jakim zselom: szpraviti najaz ono meszto v Dunavszkom Baze-nu, stero nasz pripada. Nasi voditeli szu v tem nasem polozsaju jako pazljivo isli po potu diplo-

macije. Prvi pot je bil na daleki zapad, da nas tam razmeju. Predlozili szu nasa jezero let sztara prava, nase pravice, dali szu nutri tozšbe na Drustvo Narodov i pokazali szu, da milioni magyari trpuju pod ludsžkim jarmom i tak szu steli najti priatele v englezkom i francoszkom orszacskom szpravicsu i sze to zato, da sze resimo obrocsa, steri nasz guti, da sze nam, poleg nase podpune narodne szamosztalnoszi, prizna pravo na one zemle, stere szu na e i da tak dojdemo do revizije po mirnom potu. Eli csrez pet-najsz let osvedocili szmo sze, da oni steri szu koli Pariza diktirali mirovne kontrakte, necseju premeniti nikaj onoga, kaj szu sztvorili v Evropi i dosli szmo i nato, da za sze ono, kaj očemo, moremo sze oszlanjati szamo na nasz szame.

Sze to je videl nas velki voditel, pokojni Gömbös Gyula i kajti je dobro znal, kak sztojimo med zapadom i ishodom, prvi je bil za sztvorenje oszovinszke veze i sztal je kre nje.

To je bil nas neutralni pot. Taljanszka je bila prva drzsava, stera je z dobrom volom dosla proti nam, dala nam nam je priatelozsku roku, to szmo sztaino vidli. Z Nemskom szmo poleg parizkih mirov, došli v isztu neszreću, iszti nam je cil, da sze zdignemo.

Nova Evropa, sze po malem hapila pokazati. Z jene sztrane oni, sterim szu sza prava zeli, a z druge sztrane oni, steri szu sze neprave sztvorili i ve sze bojuju, kaj je nebi zgubili. Hapil sze drugi szvetszki taboz z szemi sztranoszti i nemiloszrdnoszi, eli to moramo vtrditi zbog povestne istine, da mi tomu taboru neszmo krivi, odgovornost nosziju oni, steri drzsiju vlaszt v rokaj i ne recsunaju sztem, kaj veli povezt, da szu narodi opocseni jen na drugoga, nego zapiraju pota mirnom rezvijanju i szamo mrzsnju siriju. A bilo je doszti vremena, da sze nepravica popravi, da sze sze mirnim potom vredi i duse zmiriju.

A ve tu sztojimo v szrdini szvetszkega ognja. Kak ga mi neszmo napravili, tak niti neszmo doszta jaki, da ga zasztavimo. Da szu prvics sztreliili z puszkom, zrusila sze nasa mogocsnoszt, da mirnim potom dojdemo do onoga, kaj iscemmo. Morali smo v roke zeti ono, kaj je najjaksje, a to je oruzsje. Necsemo mi zavzeti nikaj, necsemo nikaj ludsžkoga, kak to ne szmo vcsinili csrez sztolina leta, nego očemo szamo ono, na kaj imamo pravo, za kaj szmo delali, krvarili i trpeli csrez jezero let. Necsemo sze gavaleriti, eli zazvati prez zroka, nego vodi nasz csvrsta vola, da bomo obranili, nase granice, nasega orszaga i nasu szlobodu. Tu sze pozivamo na recsi nasega minisztra predszednika i te szu mislenye celoga orszaga: „Dajem na glasz, da nemamo nikse misliti koga napadati, ali nase granice i to naj szaki zeme na znanje, bomo obranili i od toga ne pusztimo nikaj“. I onda je k tomu je jos rekkel kakti opomenu: „... k. kukavica, hitvalen, izdajitel domovine je on, sto ne brani nase gra-

nice, orszaga i szlobodu, a i on sto, ako do toga dojde, dene na vagu, jeli szmo doszta jaki, Niscsi neszme misliti, kaj bo to necsi na meszto nasz zvršil, to je nasa duznost i nemre nicsja druga biti.“ Jezero let sztara magyarszka szodšina sze csuje z vszta minisztra predszednika, da je poszlal recs proti iszhodu, steri nam ocse zrusti nasega naroda, nasu kulturu i sze, kaj je nam lepo i dobro i veli: „Odprto sztati proti bolsevizmu. Celu nasu zvnjuszku i znutesniju politiku ravna nasa obrana proti bolsevizmu.“

Zshoko harcuvlemo ze to, jeli bomo jeli ne i to nasz je posztavilo poleg oszovinskih szil, to je nepremenjen cil nasega naroda i magyarszka postenje. A jeli sze do sto najde, sto bi rekkel, da nemamo prav. I jeli sze sto najde, sto je ne na csizlom sztem, kaj szvovieti ocseju, potli onoga, kaj szu szvovieti napravili 1919 leta i potli toga da szu bombe hitali na varasa Kassa i druge, steri neszu meli niksu obranu. Neznamo, jeli bi sze naseš cslovek tak szlabe pameti, steri bi szil dal dopovedati, da Benesov ruszki-cseski kontrakt, Titovo napinyanje na Balkanu, da bi to sze nam szluzsilo i da bi sztem Koruna Szvetoga Stefana posztala szvetlesa, Kak dog nam to far-baju, to ne moci verovati.

Konferencie v Moszku, Kairo Teheranu szu reszkrile, csesza sze moreju nadjati mali narodi, kajti oni tak mislziju, da na rusevinaj malih narodov i pod priateliskim szvetlom cserlene zvezde bo sze zazidala nova szrednja i ishodna Evropa.

Na kaj nasz je Trianon obvezal, to szmo zeli nasze i morali smo zeti, od toga pota nasz nemreju odvrtni niti obcsanjati, eli niti grozsnye. Znamo, da harcuvlemo za pravico, szluzsimo pravicsnoga poszla, a v iszto vreme szpunjavlemo i nasu szto i sztoletnu duznoszt, branimo Zapada proti Iszhodu.

Harcuvati moramo, da szpunimo proti narodu onu nasu duznoszt, da ga potli taborszkih mok dopelamo nazaj k pravicsnomu i hasznovotomu miru. Kajti da sze zrusila mogocsnoszt za reviziju z mirnim potem, zdigli szmo oruzsje za posten mir, eli z gnyuszom odvrtno szako takse szkusavanje, stero bi nam morti doneszlo mira, eli poleg toga bi zgubili postenje. Mi očemo postenoga mira, de bomo sztali kak jednako vredna stranyka, za hrbtom z oruzsjem i tak sze bomo szpominali za nasu szodšinu. Naj nam bode pelda ona velka neszreća, stera je dosztila taljanszka naroda. Vidimo peldu, da jen narod more zgubiti sze, ako zgubi szvoju veru i vufanje v buducsnoszt i v szvoje duznoszt.

Mi szmo hodili po dobrom potu, a i ve po taksem hodimo. Moci sze stricati za koje kakse korake v zvnjuszkoj politiki, ali nas orszag sze stiri pot poveksal i to szkorom prez krvi, to je taksa csinienica, stera v toj stricingi prelada sze. I to szi moramo dobro zapamettiti.

Misli za novo leto

Hapili su se v Kairo, a zvršili su v Teheranu. Črez mesece su furt zvonili i onda su na zadnje odbržali „Konferenciju.“ Za tem su dali na glas celomu svetu, na ve smo se dogovorili, ve bomo pogutnuli celu Evropu. Stem su pak zvonili celomu svetu, eli na žalost Evropa se ne štela prestrašiti. Na to su se hapili novi glasi. Postavili su novoga zapovednika za drugu frontu. No ve je tu baukač, to bo

sigurno hasnilo. Eli glej, ta fakinska Evropa se neće prestrašiti. Bomo se nekaj novoga hapili! Črez radio, črez novin i na saki drugi način su trobentali po celom svetu, tu je druga fronta. No tu ti je ve, ti siromaška Evropa, ve ti bo sigurno koža na hrbtu skup skočila. I viš se jeno tomu Evropa se neće pokoravati. No haid, napravili bomo velke manevre, da pokažemo Evropi, kak ju bomo za-

vzeli. Bomo manevre v noči napravili, s pravimi soldati i s pravimi patroni, nikaj zato, či se par anglezov i amerikancov vtopi v morju, samo naj bo Europu zimica trla. Eli glej, te zločesti dečko, Europa samo se neče rezplakati i japicu za oproščenje prositi.

Je tak je, moja Gospoda! Vi ste ne samo bedasti, nego i smešni. Kaj mislite, da ona Europa, štera več čez leta trpi vaše bombe, štera je dala, za navek žive junačke žene i decu, ona Europa, štera je škripala s zobmi, stisnula šakeži gledala, kaj joj koleju na kupe matere, decu, duhovne pastire, kak joj rušiju špitale, cirkve, umetnosti, ona Europa, štera je prek jezero kilometrov dalko odtirala prokleta črleno strašilo i den denes, kak ocelnata stena drži frontu, morti se bo prestrašila vaših grožnji? Kaj su junačke matere morti kukavice rodile?

Blodite vi Gospoda! Jako blodite! Mi jako dobro znamo, da vi z vašimi glasi očete

samo praha sipati svetu v oči, kaj ste v Kairo „konferitali“ to na bote vun dali niti za celi svet, a niti to, da i de se bodete hapili probati v Europu vdreti, to sako dete zna.

Mi dobro znamo, da bodete probali v Europu zajti na suhu zemlu, eli za podpis potnoga lista bodete morali branitele prositi. A te braniteli vam imaju jako trde glave i nabodo šteli potnicu podpisati. Sveto Pismo piše, da su negda pod varašom Jericho s trobentami zrušili stene, eli pri nas se to nabo pripetilo, europske stene nesu z blata, a bormeš niti braniteli!

Bole bi bilo, da bi dale vrteli Sveto Pismo, pak bi pogledali, kaj je mali David napravil z velkim Goliatom. Na atlantskoj steni ga čuda Davidov, a jako dobro znaju kamenje hitati. Dojti morete, a jeli pete nazaj, to je velko pitanje! Probajte!

To su naše misli na početku 1944. leta. Sp.

Glas Hitlerov nemškemu narodu

Ovoga tabora sikak moramo gvinuti

Hitler Adolf, voditelj nemškoga naroda je poslal za novo leto pismo nemškemu narodu.

Na početku svojega pisma veli, da je engleska politika prepala. Engleska bo na kraju toga tabora čuda slabeša, kak

je bila. To se već ve vidi z onih govorov, štere engleski voditelji držuju. Denes već nejde tabor za tem, da bi Engleska ostala velka sila, nego da bi bolševizam vladal po celoj Europi tak i po Engleskoj.

Za kaj harcuvlemo

Stoga se vidi, da denes harcuvlemo za to: jeli bomo, eli nabomo. Kak prez milosti ideju nepriatelni na nas, ran tak prez milosti moramo i mi njim odgovoriti. Kakše god strašne bodo još bitke, se to ne moči prespodbosti z onom velkom nesrečom, štera bi nas dostigla, ako bi te zločiniteli negda mogli nas preladati.

Ta nepriatelna zločesta vola je već bila na početku. To se vidi stoga, kaj su nepriatelni nigdar ne šteli prevoliti na rezoružanje i na to, da nebi z lufta bombe hitali. Engleski voditelji hujstili su furt na tabor i denes već nije glavno pitanje kulko milijunov ljudi oni kaniju v Europi zaklati,

nego kaj bi bilo z Europom, ako bi na zadnje oni bili jakši.

De denes engiezi gospodariju, se posod je glad. Na onim velikim zemlam, de su engiezi više sto let kralovali, na milijune ludstva hmira od glada. Ako su te kapitalisti-bolševički v takšem orsagu, kak je Amerika, ne mogli svojemu narodu posla i kruha zasigurati, ako je pod bolševičkom diktaturom moralo poginuti 30 milijonov naroda od gladi i moke, onda v Europi, de je narod gosto naseljen, ako bi oni jakši bili, ne samo, da bi se se zrušilo, nego poleg toga bi morali pretrpeti i strašnu gospodarsku nesreču.

V ovom svetskom taboru bo i Engleska opala

Za Europu je pogibel jako velka. Oni, štere samo mržnja vodi, nečeju prevideti, da bo v ovom taboru i Engleska opala. Neštorni engleski velikaši, već ve veliju, da potli ovoga tabora bo tretji, med kapitalizmom i bolševizmom. Zato nam je ostala zapoved, da ovoga tabora sikak mi moramo gvinuti. Kak nas god

nepriatelni ne trpiju, denes proti njih stoji narodna Nemška, štera zna, da harcuvle za svoj narod i drži se starinske reči: oko za oko, zoba za zob. Englezi i Amerikanci bi šteli Europu i Nemšku hititi bolševizmu pod noge, a stem bodo dostigli samo to, da se bo engleski narod bolševiziral.

Tabor moramo sikak gvinuti

Zatim Hitler pripoveda, kak su nepriatelni podkapali Taljansku, dok je do toga došlo, da se Taljanska skup zrušila i onda dale ovak piše:

Moramo zafaliti Svemogućemu Božu, kaj nam je, da god nam je teško bilo, navek dal priliku da se krize fletno preladamo, kaj smo tobože zgubili, da nazaj

dobimo, a poleg toga, da si i soldačiju objačimo. Saki človek more biti osvedočen, da se nikaj takšega na bo pripetilo, kaj nebi pomagalo našoj novoj i velkoj zadači. A ta zadača more biti samo to: na saki način gvinuti tabora. Ne je za nas nikaj novoga, da englezi očēju negdi na Balkanu, v Norveškoj, Holandiji, Por-

tugaliji, eli morti de dru gdina suhu zemlu dojt. I to znamo, da su si k tomu prepravili se, kaj je močoge. Se te njihove plane smo zeli v rečun i prepravili smo se ne samo z soldačijom i matrialom, nego smo sigdi, de mislimo, kaj bi nepriatelni nekaj probali, zazidali trde stene za obranu. Te zidi su takši, kaj bodo nepriatelna sigurno bole znenadili, kak nas njihove probe zajti na suhu zemlu.

De god bodo nepriatelni probali vun zajti, sigdi je bomo na vreden način dočekali

Tak je dale Hitler rekel. Bombaški tabor proti nemškim varašam je nam zašel globoko v srce, eli naši varaši bodo lepši, kak su predi bili. Ako smo v mirno vreme na leto prek 380.000 stanov mogli napraviti, onda bomo i ve, potli tabora napravili 3-5 milijonov stanov na leto. Te bombaški tabor ima i drugu stran. Što je zgubil se, on mora znati da samo onda dobi svoje nazaj, ako gvine-mo. Zato očemo ovoga tabora z največšim fanatizmom tirati do zadnjega. V prvim svetskim taboru je bilo proti nam 3500 taborskih kol, a mi smo komaj par takših meli, a štuke za oklope predreti pak nikše nesmo mogli. Denes pak imamo se više i bulših oklopljenih kol.

Tabor bo letos došel do krize

Svoje pismo je Hitler zvršil z ovimi rečmi: Ov strašen tabor letos dohaja k krizi. Sigurni smo, da bomo to krizu preladali. Ne molimo mi zato Boga, naj nam podeli pobeđu, nego zato, naj nam pravično sodi po našoj bistrosti, po našem vi-tetstvu, marljivosti i alduvanju. Bog dobro zna za kaj mi harcuvlemo, a to neje drugo, nego obstanak našega naroda, šteroga je On stvoril. Prepravljeni smo dati se, da Boga služimo. Del nas je čudapot pod probu. Dužnost nam je pokazati da ne smo lehkii, onda bo sod pravičen i i bo se zval „pobeđa“ i to bo naše življenje.

Magyarski pripadniki, moški od 18-60 let nemreju dobiti potnicu zvun orsağa

V službenim novinam je zišla naredba honvedskoga ministra, da moški od 18-60 let nemreju ostaviti orsağa i na zvujskoj zemli živeti.

V isto vreme je i minister znutrešnjih poslov vun dal naredbu, da magyarskim pripadnikom, moškim od 18-60 let, makar su bili soldati, eli ne, nemoči vun dati potnice, niti poduğšati.

Bolševiki su odpelali taljansku decu

Žalostnoga glasa čujemo z Taljanske. Na velkom otoku Sicilia su bolševiki naklali decu od 4-15 let staru na šest ladje i odpelali su je v Rusiju. Ta deca su za navek zgubljena za svoje roditelje i kršćanstvo. V rusiji je bodo školali v bolševičkom duhu i bodo žnjih napravili ran takše hahare, kakši su i oni sami.

Kupite obligacije pšenične vrednosti

Stalna vrednost, dobro vloženi penezi

Matere su se štrašno plakale, da su njim decu z silom vkraj zeli i naklali. Englezi, šteri su taljane k sebi pribavili pak to mirno glediju i ve taljani vidiju, kam

su zašli s svojim izdajstvom. Fala Bogu, de prinas do toga nemre dojt, nigdar nabomo našu domovinu vun dali i prepustili ju bolševičkom gospodarenju.

Težačke plače za 1944 leto

V službenim novinam je zišla vladina naredba, s kojom su određene plače za polske težačke za prvu polovicu 1944 leta. — Plače su ove:

Za težačke	I. klas		II. klas		III. klas	
	najmenje	najviše	najmenje	najviše	najmenje	najviše
v januaru	P 3:20	P 4:80	P 2:40	P 3:60	P 1:92	P 2:88
v februaru	„ 3:60	„ 5:40	„ 2:70	„ 4:05	„ 2:16	6 3:24
v marciju	„ 4:20	„ 6:30	„ 3:15	„ 4:73	„ 2:52	„ 3:78
v aprilu	„ 4:60	„ 6:90	„ 3:45	„ 5:18	„ 2:76	„ 4:14
v maju	„ 5:20	„ 7:80	„ 3:90	„ 5:85	„ 3:12	„ 4:68
v juniju	„ 5:40	„ 8:10	„ 4:65	„ 6:08	„ 3:24	„ 4:86

Kak su već lani zbog toga štricinge bile, to i letos napišemo, da polski težaki ne delaju 8 vur kak fabrički, nego od zore do mraka, zato imaju saki mesec vekšu plaču, kajti dnevi su saki mesec dugši, tak onda više delaju.

Vništavleju nepriatelске okloplene obrane

Taborski glasi

Balkanska fronta

Čišćenja partizanskih gnjezdi

Kak je poznato, po celom Balkanu haraju partizanske bande, čuda kvara delaju narodu, koleju nedužne i nekrive civilne ljudi, raubaju, požgeju i vništavleju ne samo cela sela, nego i cele kraje.

Da se jempot tomu kraj napravi, nemška soldačija je proti kraju 1943. leta napravila veliko čišćenje, osobito v Bosniji, Crnoj Gori i v Albaniji. Kak z nemške strane čujemo, njihova soldačija i na više mesta domači dobrovolci, su više mesece harcuvali proti partizanam. Oni su se pred redovitom soldačijom navek vugibali, nesu se šteli v bitku pustiti, eli nemci su je tirali, presilili na bitke i najveć njih vništili.

Te bande imaju jako velke zgubičke, to pokaže, da su nemci vodili proti njih redovitoga tabora i gori rečena mesta su skorom do kraja počišćena.

Od meseca septembra, do kraja leta, nabrojili su 37.790 mrtvih partizanov, a vlovlenih je bilo 49.659. Kak su jake bitke bile, vidi se i stoga, da samo koli Sarajeva i pre granici Črne gore je bilo 2926 mrtvih partizanov, a vlovlenih 22.696. Od Sarajeva severno-zapadno, v Bosniji pak je v jenoj bitki črez sedem dni dolu opalo 1609 partizanov, a vlovili su 700.

Prek 400 sake fele štukov, prek 1100 teških pešičkih pušek i 69 oklopljenih taborskih kol

je došlo nemcam v roke. Najveć toga oružja je taljanska fabrikacija.

Sovjetska fronta

Velke i oštre bitke pre varašaj Žitomir, Nikopol i Vitebsk

Na staro leto su bolševiki napravili velku ofenzivu pre varašu Žitomir i hitili su v oženj 35—40 diviziji strelcov i više stotin oklopljenih kol. Nemška obrana je bila jaka i zadržala nepriatelja, a med tem su samo pre selu Bezdičev vništili 55 oklopljenih taborskih kol. V toj bitki pre Žitomiru su bolševiki, v petek se skup zgubili 97 kol. Se to su nemški kanoneri širom rezstrelili.

Na južnom kraju fronte pre Nikopolskom mostu su sovjeti v petek zdigli ognja, a nemci su je već prepravljeno čekali. Prem da je naleto 6 diviziji i jena divizija taborskih kol i više stotin avionov, nemci su se to zavrnuili i 27 nepriateljskih taborskih kol zrušili.

Pre varašu Vitebsk su bolševiki nove trupe stirali v oženj. Bitka već dugo trpi, a nemci držiju frontu, kaj su črez vreme zgubili, su se nazaj zeli. V petek je tu dolu opalo 37 nepriateljskih taborskih kol

Engleska fronta.

Na severnom morju je bila velka bitka med nemškimi i engleskimi ladjami. Vtopilo se više nepriateljskih ladj, a na zadnje su jenu velku nemšku ladju „Scharnhorst“ zvanu, englezi zaok-rožili. Jena velka i osem menjših ladj su ju med se zele. Nemška ladj je bila tripot streljena s torpedom, eli se branila do zadnjega granata. Štiri šus ju je do kraja preluknjil i onda v vitezkoj bitki odišla pod morje.

Nemci su vun dali glasa, da su črez 1943. leto nemške podmornice ladjje i avioni vtopili 150 nepriateljskih taborskih ladj i 607 trgovačkih ladj, se skup od 3.784.500 ton. Zvun toga skvarili su 105 trgovačkih ladj, od šterih se tulikajše čuda vtopilo.

Nemški bombaši su v nedelu popoldan pohodili varaša London i hitali bombe. Čuda hiž se zrušilo i ljudi su stradali. Zvun toga hitali su bombe i na Južnu Englesku.

Engleski bombaški avioni su v nedelu v jutro zaran doleteli ober Berlina. Tak su visoko leteli, kaj su niti ne mogli zemlu videti i črez oblakov su hitali bombe. Potrefili su više delavskih hiž i ludstvo su zaklali.

Englezi još navek idu za tem, da nemškoga naroda tiraju v strah, zvun toga vufali su se v hudo, oblačno, dežgyovno vreme i mislili su, da nemška obrana nabo mogla delati. Nemški kanoneri su bili na mesti i dolu su strelili 30 teških mašin, a ober morja je dolu opalo 13 avionov.

Na samo mlado leto su američanski aeroplani doleteli ober glavnoga francoskoga varaša Pariz i fest su ga bombarderali. Civilni narod je pretrpel velke zgubičke. Dolu su strelili 19 štiri motornih američanskih mašin.

Taljanska fronta

Vreme se jako pokvarilo, velki dežgyi, blato, a na morju stašne bure. Zbog toga ga ne bilo vekših bitki.

Engleski i američanski avioni su na čuda taljanskih varašov bombe hitali i čuda civilnoga naroda spoklali.

Japanska fronta

Od decembra 31-ga do januara 2-ga su na južnom kraju Atlantskoga Morja bile tri velke bitke v luftu. Japanci su dolu strelili 47 nepriateljskih avionov, zvun toga vtopili su jenu velku i više menjših ladj za matriala voziti.

GLASI JARAŠA PERLAK

Lepi božični dar megyimurskoga domorodca. Sostarich Lajos direktor banke v penziji, naš megyimurski domorodec, stanjujući v Budapestu, je lepoga dara poslal svojoj rodnoj občini Perlak. Se skup je poslal 1000 pengy penez, od toga 500 pengy narodnoj školi za soldačke popile i drugu siromašku decu, štera se dobro vučiju i potrebna su pomoći, a 500 pengy pak je poslal občinskom poglavarstvu v Perlak, naj redzeliju za Božič med takše familie, štere su zbog tabora, eli zbog drugih neprilik kakšu nesreću pretrpele. Kak smo već višepot napisali, naši megyimurci, šteri dalko živiju od nas, ne su pozabili za svoje rodno mesto i što kak more, podpira naše siromake. Sostarich Lajosov dar naj bo pelda i drugim i što more, naj se zmisli za taborske familie i druge siromake. Ne je on bogat, što čuda ima, nego on, što ima odprto srce za svoje bližnje. Navek je vekše veselje dati, nego zeti.

Kupite obligacije pšenične vrednosti

Stalna vrednost, dobro vloženi penezi

Kőbányai Polgári Serfözde

muraközi egyedárusítója, ugyszintén

PETÁNCI ÁSVÁNYVIZ Ióráktára

|| glavno skladište **PETANSKE kisele vode**

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti

nyitrai MRÁZ TIBOR

Csáktornya, Kossuth L. ulica br. 1.

**telephelyiségét ÁTHELYEZTE
A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.**

|| je svoje skladište i magazine **PREMESTIL V
ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA** (Staroga grada)

Glasi Magyarske Stranjke Života

Kállay Miklós m. kr. miniszter predsjednik, orsački voditelj Magyarske Stranjke Života je v megyímuriskim mestnim organizacijam postavil ove poglavare:

Muravid: Hábián Márton sekretar.

Drávaszentistván-Repp Elek predsjednik, Oreski József drugi predsjednik. Muralövő: Pintarics Antal drugi predsjednik.

Drávacsány: Logozsár Tamás drugi predsjednik, Oreski József sekretar.

Drávamogyoród: Puklavecz Jakab voditelj stranjke.

Szentrókus: Hozmecz József predsjednik, Ovcsár József drugi predsjednik, Veszeli Ferenc sekretar.

Iánosfalva: Klobucsarics István drugi predsjednik.

KAJ JE NOVOGA?

— **Lukovnyák Bernát je hmrl.** Naši megyímurci su skorom si poznali našega „gospona Lukovnyáka“, im je skorom 50 let služil ljudem v staroj šparkasi i što je kakšega posla imel ž njim, niđar neje nezadovoler. ođišel. Si su ga jako radi meli. V 65-tom letu ga smrt dostigla. Naj počiva v miru Božem.

— **12 ladic penez pod vodom.** V Veneciji, v Taljanskoj su nemci zdigli z vode jenu taboršku ladju, štera je na taljanskoj-horvatskoj granici zvršavala službu, a polti ju je jena bom-

ba vtopila. Na ladji je bila taljanska soldačka kasa, 12 ladic penez. Penezi su bili dosta fajtni i ve je nemci na umetni način sušiju.

— **Novo postajalište Tüskeszentygyörgy.** Na štreki Bubapest—Csáktornya je državna železnica vredila novo postajalište pre vahti broj 47 i zove se Tüskeszentygyörgy. Januara 1-ga je prvić cug postal. Ovo novo stajalište bo čuda hasnilo ludem, šteri koli te vahte stanujuje, kaj se nabodo morali pelati dale, kak je treba.

Gospodarstvo

Važnost obligacije na pšeničnu vrednost

Financminister je v božičnim novinam poslal važnu opomenu polskim gospodarom. Neje to nikaj novoga, kajti već su i minister za polsko gospodarjenje i drugi odgovorni gospodarški voditelji opomenuli naše polodelce, da se bo treba prepraviti na prilike, štere bodo potli tabora. Zato je treba denes, da ludi imaju već penez, toga, denes zvišešega kapitala nekak začuvati za kesneša vremena, da bo jako potreben.

Najpredi moramo računati stem, da po taboru bo vtekanje pak išlo po celom svetu, pak tak onda vlada nabo mogla držati cene pridela tak, kak denes, da ga ne liferacije v zvujske orsage i či je de, jako malo, kajti denes saki orsag, tak i magyarski, sam za se gospodari.

Gasza se bo moral brigati, da si se ono namesti v gospodarstvu, kaj mu denes slali, kaj kaj se bo povanje moglo i dale splatiti, a to bo samo tak mogoče, ako se bomo trsili se duge doli splatiti, a zašparane peneze pak v takši hasen obrnuti, šteri niti potli nabo išel na kvar.

Denes čuda ludi kupujuje kajkakše stvari, samo da se penez rešiju, a te stvari bodo potli vrednost zgubile i niti ve nikšega hasna ne doneseju.

Zato je vlada vun dala obligacije na pšeničnu vrednost. Za 200 pengő se dobi obligacija, štera vala za 5 metri pšenice po 40 pengő. Ako bi potli pšenici cena doli opala, gospodar i onda dobi za svoju obligaciju 200 pengő, to je 40 pengő pšenične vrednosti. Ta obligacija nemre vrednost zgubiti, za to garantera država. Ako pak bi cena pšenici gori išla, onda gasza dobi za svoju obligaciju navek tulko, kulko bo pšenica više vredna. Zvun toga nosi obligacija 3 po sto intereša i nikša porcia se ne plaća niti od obligacije, niti pak od intereša.

Pred Božičom su se hapili te obligacije vun davati i do kraja januara meseca je moći kupiti.

V Csáktornya se te obligacije moreju kupiti pre staroj šparkasi naprti cirkve, zove se Csáktornyai-Muraközi Takarékpénztár.

Obrećun dužnosti nutri davanja

Po malem bodo došli obrećuni nutri davanja i vlasti bodo kontrolerale kak je što nutri dal krušno zrnje, mašču i slobodno zbiranje.

Krušno zrnje ne moći namestiti niti z maščom, niti pak s slobodnim zbiranjem, ran tak je

ne moći namestiti mašču s krušnim zrnjem, niti s slobodnim zbiranjem, ako komu faliju jedinice pre krušnom zrnju, ili pre mašči, mora molbenicu dati na komišara za obskrbu naroda (velkoga špana) i prositi dozvolu, da krušno zrnje, eli mašču zameni z drugim nutri davanjem. On pak, što ima više nutri danoga krušnoga zrnja, eli mašče, njemu se te jedinice, štere ober hodiju, zemeju v račun pre slobodnom zbiranju.

On gospodar šteri je zvršil se tri čopore nutri davanja i dal je više nutri, kak je moral, dobi premiu i to na sake 100 pšenične jedinice jenu tretju staran vrednosti metercent pšenice. Cena se bo računala v vremenu obrećuna.

On gospodar, šteri nabo spunil svoje dužnosti nutri davanja makar pre krušnom zrnju, eli pre mašči, eli pre slobodnom zbiranju, dobi peneznoga štrofa.

Izléses nyomtatványok

gyorsan és pontosan

K É S Z Ū L N E K

a Muraközi Katolikus Könyvnyomdában

APRÓHIRDETÉSEK - MALI OGLASI

Apróhirdetések díja azavankint 10 fillér. — A vastagon nyomott azó kettőnek számít. Legkisebb hirdetés díja 1 P.

Nova selska kola za prodati, Varga Antal okl. patkoló és kovácsmester Felsőpusztafa-Csáktornya.

Cséplőgépet motorosát, teljes garnitúrát, jó karban vennék. Ajánlatokat gép leírásával Scsavnicsár Vince Királylak posta Miksavár.

Matilku, motornu, celu garnituru, v dobrom stanju kupil bi. Ponude z opisom garniture poslati Scsavnicsár Vince Királylak posta Miksavár.

Žrebec 4 leta star prve klase, z licencom za skakati prodá se. Branilovics Imréné, Drávaóhid 35.

Angoranyulak fajtszták, törzskönyvezettek eladóok. Szép fehér fajta. Érdeklődni Jókai utca 3.

Iščem slugu za kočíša, Jugh András Csáktornya Honvéd ut. 73.

100C kilogrammos, hitelesített tizedes mérleg, sulyokkal eladó. Szunemár László Csáktornya, Kossuth Lajos utca, Kirchfeld telep mellett.

Decimalna vaga do 1000 kil, z gvihtom za prodati, Szunemár László Csáktornya, Kossuth Lajos ulica, proti banhofu, poleg trgovine Kirchfeld.

Felelős szerkesztő: Pecsnornik Ottó

Felelős kiadó és lapigazdos: Pecsnornik Ottó

Művelő: Muraközi Katolikus Könyvnyomda — Csáktornya

Drávamogyoród, Magyar Posta

Nagykanizsán

Nagy választékban kaphatók

divatos női télikabátok

bundák,

elegáns kész nőiruhák

meleg pongyolák

CR
Sütz
-NÉL